

Harjoitteluraportti

Sisällys

1 Pohdinta	1
2 Oppilasarviointi	3
3 Palaute	5
4 Liitteet	7
Tuntisuunnitelma Lukio 1, 23.1.2017	7
Tuntisuunnitelma Lukio 1, 25.1.2017	9
Tuntisuunnitelma Lukio 1, 30.1.2017	11

1 Pohdinta

Tämän jakson tunnit ovat koostuneet oikeastaan vain lukion musiikintunneista. Opetuskokeilu seiskojen kanssa on tulossa huhtikuun loppupuolella. Näiden aikana ei oikein pystynyt luomaan isompia kokonaisuuksia ja jatkuvuutta niin hyvin kuin olisin halunnut - jotkut asiat ja aiheet kaipaavat selkeästi enemmän sisäistämistä ja harjoittelemista kuin kolme tuplatuntia. Olen mielestäni kuitenkin pystynyt valmistamaan johdonmukaista ja loogista, oppimista tukevaa oppimateriaalia. Haluan vielä kehittyä oppilaiden ohjeistamisessa.

Soitettavan materiaalin valitsen luokan tason mukaan, mutta tässäkin opetusjaksojen pituus on tuntunut haastavalta. Harva luokka saa helponkaan kappaleen kunnolla haltuun pariin tunnin aikana. Olen mielestäni kehittynyt harjoitteluprosessin ohjaamisessa ja tiedän paremmin mitkä keinot toimivat ja mitkä eivät. Hieman tutumman luokan kanssa olisi varmasti helpompaa ohjata oppilaat "oikeisiin tehtäviin" ja eriyttää tehokkaammin. Toisaalta olen mielestäni harjoittelun aikana oppinut arvioimaan paremmin, minkä tasoisia tehtäviä voi milläkin luokalla tehdä.

Konservatorion ja kohta myös ammattikorkeakoulun (musiikin koulutusohjelma) käyneenä myönnän välillä unohtavani sen tosiasian etteivät peruskoulu tai edes lukio ole musiikkiopistoja. Kaikki oppilaat eivät käy soittotunneilla ja heidän tietämys musiikin teoriasta on useimmiten hyvin rajoittunut. Soittotunneilla omien oppilaiden kanssa olen tottunut integroimaan musiikin teoriaa sopivin annoksin. Mielestäni teoriaan perehtyminen auttaa myös soittoasioissa. Tämän asian suhteen olisi vielä parantamisen varaa mitä musiikkikasvatukseen tulee. Minkä verran oppilaat hyötyvät musiikin teorian osaamisesta (esimerkiksi soittotehtävissä) ja minkä verran tietoa oppilaat pystyvät vastaanottamaan turhautumatta liikaa? Minkälaisia integroimismahdollisuuksia löytyy? Tätä sain pohtia erityisesti lukion opetusryhmän kanssa, jonka jakson teemana oli musiikin elementit. Miten opettaa "musiikkiopistoaihetta" koulussa ymmärrettävällä ja käytännönläheisellä tavalla?

Mielestäni valitsemani sisällöt ovat olleet linjassa sekä opetussuunnitelman että oppilaiden kiinnostusten kohteiden kanssa. Tiedostan kuitenkin sen, että minulla on tapana välillä luennoida liian pitkään ja yksityiskohtaisesti. Puolustaudun tässä tapauksessa sillä, että pyrin yleensä herättämään omia ajatuksia oppilaissa esittämällä kysymyksillä ja "oman höpöttämisen lomassa" yritän saada keskusteluja aikaan. En luovu siitä ajatuksesta, että keskusteleminen voi parhaimmillaan olla todella antoisa opetusmuoto. Puolustan tietenkin kuitenkin myös erilaisten työskentelytapojen käyttöä saman tunnin aikana ja olenkin tuntisuunnitelmissani käyttänyt monipuolisia tehtäviä. Jokaisella tunnilla olisi myös hyvä päästä soittamaan jotain. Outoa kyllä tämä saattaa joskus unohtua.

Opetusfilosofiani on opintojen alusta lähtien ollut "kunhan en pidä samanlaisia musiikintunteja kuin minulla oli". Tässä mielessä opetusfilosofiani ja käytännön välillä ei ole suuria ristiriitoja. Olen mielestäni harjoittelun aikana rohkeasti kokeillut muita työtapoja kuin koko luokan yhteislaulua pianon säestyksellä. Pidän tietotekniikan hyödyntämisestä opetuksessa. Se on kuitenkin huono isäntä, mutta hyvä renki. Haluan vielä kehittyä musiikkikasvattajana niin, etten yritä väkisin tuoda musiikkiopistomaailmaa kouluun. Lapsuudessa ja nuoruudessa Keski-Pohjanmaan konservatorio ja Kokkolan Estraditaiteenkoulu vastasi suurimmasta osasta omasta musiikkikasvatuksestani ja välillä unohdan, ettei tämä ole kaikkien tilanne. Minkä verran nuotteja voi käyttää ja miten pitkälle voi tai kannattaa edetä vaikkapa bändisoitossa? Opetuksen sisältöjen sopivan tason löytäminen on joskus haastavaa.

Uskon tosin myös siihen, että musiikinopettaja pystyy luomaan sellaisen kulttuurin, että koulumaailmassakin on mahdollista edetä estettisessä mielessä hyvinkin pitkälle. Kotipaikkakunnan naapurikunnassa yläaste ja lukio järjestävät isoja, tasokkaita konsertteja joihin esimerkiksi kaikki seitsemäsluokkalaiset osallistuvat ja laulavat innokkasti. En valehtele jos väitän, että tämä kyseinen naapurikunnan musiikinopettaja on jollain tasolla oikean elämän idolini ja edustaa hyvin pitkälti myös minun omaa opetusfilosofiaani. Parhaimmillaan musiikinopetus osallistaa kaikkia koulun oppilaita inspiroiviin, isoihin projekteihin eikä musiikin tekeminen ja esittäminen pysy koulun luokahuoneessa.

Uskon, että opetan rauhallisella otteella. En käsittääkseni ole menettänyt hermojani harjoittelun aikana. Rauhallinen ote voi olla sekä hyvä että huono asia. Joskus tuntuu siltä, etten reagoi ”tilanteisiin” niin nopeasti kuin olisi mahdollista ja suotavaa. En missään tapauksessa halua vaikuttaa flegmaattiselta. Välillä olisi varmasti hyvä ottaa opettajajohtoisempikin rooli eikä aina jäädä seuraamaan ”mihin kaikki kehittyi”. Huumoria haluaisin opetella hyödyntämään opetuksessa vielä enemmän ja paremmin. Toivon, että jokaisella oppilaalla olisi positiivinen asenne koulumusiikkiin ja hyviä muistoja tunneilta ja toivottavasti omat tulevaisuuden valinnat opetuksen suhteen tukevat tätä tavoitetta.

2 Oppilasarviointi

Olen syventävän harjoittelun aikana päässyt arvioimaan kahdella eri tavalla, yhdessä ohjaavan opettajan kanssa ja yksin (oman arviointimenetelmän testaaminen). Ennen joulua pohdittiin yhdessä Rami-Jussin kanssa seiskojen arvosanoja ja keväällä pidin lukion opetusryhmälle kokeen musiikin elementeistä. Ensimmäisessä tapauksessa kyseessä oli strukturoitu ja jo käytössä jonkin aikaa ollut, hyväksi havaittu systeemi. Oma koe oli lähinnä testi. Minkälaisia tehtäviä kokeeseen voi sisältyä ja miten hyvin oppilaat niistä selviävät?

Mielestäni Rami-Jussin kehittämä arviointisysteemi on erittäin toimiva. Se on läpinäkyvä - oppilaat tietävät mistä osa-alueista lopullinen arvosana koostuu ja mitä he joutuvat tekemään minkäkin arvosanan eteen. Kokonaisarvosanojen jakaminen osiin (rumpupassi, pianopassi, laulaminen, tuntityöskentely ja itsearviointi) on selkeä ja helpottaa myös opettajan työtä paljon. Loppuarvosana ei kuitenkaan ole osa-alueiden suora keskiarvo.

Monen oppilaiden kohdalla joutuinkin miettimään aika pitkään, mikä olisi oikeudenmukainen arvosana. Arvosanojen antaminen oli kuitenkin paljon helpompaa kun osa-alueet oli jaettu ja selkeät arvosanat niille annettu.

Ilman tämmöstä osa-aluejakoa opettajan on lähes mahdotonta muistaa mitä kaikkea tulisikaan ottaa huomioon oppilasta arvioidessa. Vaarana on, että kiireessä ja "pahimmassa tapauksessa" parisataa oppilasta arvioitavana oppilaille lätkäistään "mutu-arvosana" parin viimeisen tunnin perusteella, jolloin prosessin merkitys ja oppilaan mahdollinen kehityskaari kurssin aikana unohtuvat täysin. Opettajan on helpompi perustella antamansa arvosanaa viittaamalla arvioituihin osa-alueisiin. Aion varmasti käyttää samanlaista systeemiä itsekini. Peruskoulussa tiesi harvoin mistä loppuarvosana koostuu ja millä tavoin siihen pystyy vaikuttamaan itse. Rami-Jussin käyttämässä systeemissä arviointiin vaikuttavat tehtävät ovat konkreettisia ja oppilas ymmärtää, että hän voi itse hyvin pitkälti vaikuttaa omaan arvosanaansa. Uskon, että tämä motivoi oppilaita ja rohkaisee heitä ottamaan enemmän vastuuta omista musiikkiopinnoistaan.

Lukion opetusjakson osa-arviointina käytin "perinteistä" koetta. Koe koostui monipuolisista tehtävistä: nuotin seuraaminen, tahtien laskeminen, dynaamiikkaerojen kuunteleminen, instrumenttien erottaminen toisistaan ja lopuksi termien selittäminen. Tehtävät olivat sillä tavalla käytännönläheisiä, että koe testasi ainakin omasta mielestäni sellaisia taitoja, joista on oikeasti hyötyä musiikintunneilla (esimerkkinä vaikkapa nuotin seuraaminen, missä on A-osa, B-osa, missä kohtaa musiikki pysähtyy). Ennen koetta harjoiteltiin koko luokan kanssa samantyyppisiä tehtäviä, jotta kaikilla olisi mahdollisimman turvallinen olo kokeen aikana. Yritin suhteuttaa kokeen tehtävät mahdollisimman hyvin oppilaiden tasoon, mutta halusin myös "testata" oppilaita hieman. Vaikka vaikutti siltä, että oppilaat pitivät koetta vaikeana, suurin osa suoriutui oikein hyvin tehtävistä (keskiarvo 26,8/36) kenties hieman puutteellisesta valmisteluista huolimatta. Kokeiden korjaaminen oli mielenkiintoista ja minulle muodostui varmasti todenmukainen kuva oppilaiden tasoista ja motivaatiosta musiikkia kohtaan.

Tavoitteena oli, että lukion jakson loppukoe testaa miten hyvä käsitys oppilaalla on jakson pääteemasta, musiikin elementeistä, ja niiden käytännön merkityksestä ja sovelluksista. Voisin kuvitella käyttäväni samanlaisia tehtäviä myös tulevaisuudessakin, mutta ei

välttämättä kokeen muodossa. Kokeessa oli monta osaa ja tuntui varmasti osalta haastavalta ja kenties puuduttavalta. Olen kuitenkin sitä mieltä, että käyttämäni tehtävät olivat riittävän käytännönläheisiä ja kokeen testaamista taidoista on paljon hyötyä musiikintunneilla. Samantyyppisiä tehtäviä voi käyttää sovelletusti alakoulun ylemmillä luokilla ja yläkoulussa. Kysymysmerkiksi jäi kuitenkin, testaako tämäntyyppinen koe sellaisia taitoja, joissa on mahdollista kehittyä kurssin aikana, vai suoriutuvatko esimerkiksi musiikkiopistolaiset yhtä hyvin tehtävistä kurssin alussa kuin kurssin lopussa. Tässä on vielä pohtimisen aihetta. Tavoitteena olisi kuitenkin, että tehtävänannot on sellaisia, joissa jokainen oppilas voi kehittyä.

3 Palaute

Olen opetusjakson aikana saanut ihan hyvää palautetta sekä oppilailta että opiskelijakollegoilta. Vitosilta ja seiskoilta keräsin kirjallista palautetta ja yllätyin niiden positiivisesta sävystä. Monesti oppilas, joka on vaikuttanut tunneilta hieman tylsistyneeltä tai ainakaan ei kovin innostuneelta saattaakin kirjallisessa palautteessa kehua montakin asiaa. Tässä vaikuttaa varmasti osittain ryhmäpaine ja ryhmän dynamiikka, tietyssä iässä ei saa vaikuttaa liian innokkaalta. Toisaalta, kirjallisissa palautteissa on monesti tullut vastaan "ihan kiva", "ok", "juu" yms. Jokunen oppilas saattaa ehkä myös kehua hyvän arvosanan toiveessa. Olen mielestäni yleisesti ottaen saanut parempaa palautetta pojilta kuin tytöiltä. Oppilaiden varsinainen kritiikki on tuntunut kohdistuvan enemmän sisältöihin kuin käytettyihin opetustapoihin.

Tuntien aikana on saattanut kuulla vähän kaikennäköisiä kommentteja. En kuitenkaan ole harjoittelun aikana törmännyt siihen, että oppilaat tarttuisivat "henkilökohtaisuuksiin" kirjallisessa palautteessa tai edes tunnin aikana. Parhaat palautteet olen saanut kahdenkeskisessä vuorovaikutuksessa oppilaiden kanssa, jolloin oppilas on saattanut vilpittömästi esimerkiksi kiittää avusta. Se, että oppilas ylipäätään uskaltaa jutella ja hakeutua opettajan luokse on positiivista palautetta itsessään. Lukion jakson aikana tähän ei valitettavasti oikein ollut aikaa tai tilaa. Huomasin myös "pelkääväni" lukionikäisiä enemmän kuin ala- tai yläkoulussa olevia oppilaita. En ole aikaisemmin juurikaan opettanut tämänikäisiä nuoria ja itsekin nuorena opettajana kuvittelee ehkä vähän liikaa, että opettaja joutuu arvioinnin kohteeksi tunneilla.

Lukion kanssa koin joskus epäsuoraa kritiikkiä oppilaiden toiminnalla. Itse näen, että oppilaiden motivaation puute on jossain määrin yhteydessä opettajan ammattitaitoon. Hyvä opettaja osaa motivoida oppilaita tehtävään kuin tehtävään. Jos oppilaita ei kiinnosta, opettaja kyllä aistii sen varsin äkkiä. Tällöin opettajan kannattaa harkita opetuksen sisältöjen muokkaamista tai työtapojen muuttamista ja varioimista. Toisaalta on hyvä pitää mielessä, että kaikki oppilaat eivät tykkää kaikista asioista. Yleensä yhteisötilanteet ovat kuitenkin onnistuneissa tapauksissa vaikuttaneet olevan sellaisia, joista suurimman osan on aika helppo tykätä.

Opiskelijakollegoiden palautteista on päällimmäisenä jäänyt mieleen oma rauhallinen ote, en kuulemma stressaannu vaikka luokassa on vaikka mitä tilanteita menossa. Tää on tosin asia, jossa haluaisin tulevaisuudessa kehittyä. Oma olo on ollut välillä jopa jokseenkin flegmaattinen luokan edessä ja on tuntunut siltä, että voisi joissakin tilanteissa pistää enemmän "vauhtia päälle". Toisaalta, hätiköinnistä ja stressaamisesta harvemmin on mitään hyötyä, joten tässäkin tapauksessa kannattanee suosia kultaista keskietä. Kollegoiden palautteiden kautta olen myös saanut monta hyvää käytännön vinkkiä ja olen huomannut, että vertaistukeen kannattaa luottaa tulevaisuudessakin. Palaute on ollut asiallista, pikemminkin korjaavaa kuin kriittistä ja monesti olen saanut kuulla tämän tyyppisiä kommentteja: "Osio x toimi hyvin, mutta voisit kokeilla myös tehdä näin ja noin". Nämä ovat yleensä olleet sellaisia asioita, mitä ei olisi tullut itse ajatelleeksi. Onkin harmi, ettei tulevaisuudessa ole muita opettajakollegoita seuraamassa omia tunteja.

Asia, mistä monesti olen saanut positiivista huomiota on tietotekniikan hyödyntäminen ja esimerkiksi powerpointtien visuaalinen ilme. Lisäksi olen saanut kuulla, että vaikuttaa siltä, että suunnittelen tunnit hyvin ja osaan tehdä tuntisuunnitelmista isompia, johdonmukaisesti eteneviä kokonaisuuksia. Näistä olen itsekin samaa mieltä. Kaiken kaikkiaan voisi kai väittää, ettei oppilaiden eikä kollegoiden palautteissa ole esiintynyt mitään "yhtä isoa muutettavaa asiaa", vaan ennemminkin on ollut kyse makuasioista ja vinkkejä opetuksen parantamiseen entistä parempaan suuntaan.

4 Liitteet

Tuntisuunnitelma Lukio 1, 23.1.2017

Musiikin elementit, 1. tunti

5min	Nopea intro
15min	Esimerkkikappale (Falling Slowly) Kaksi kuuntelua ja pohdintaa
25min	Prezi-esitys http://prezi.com/x2pndcktdgw0/?utm_campaign=share&utm_medium=copy Esityksen aikana paljon käytännön esimerkkejä ja tehtäviä
15min	“Nuottianalyysi”, pienryhmätehtävä Mitä nuottikuvasta on mahdollista saada irti? Itsenäistä työskentelyä ja koonti Lisäyksiä (dynamiikka, osat yms) Kuuntelu
22min	Bändisoittoa Nuottianalyysi apuna, kaikille sama lappu
8min	Lopetus ja kotitehtävät Matleenan antama tehtävä “Musiikin elementit”, jakson oppimistavoitteet ja KOE

Tunti ei mennyt ihan niin kuin olin ajattelut sen menevän. Ryhmä kaipaa selkeästi todella toiminnallista tekemistä, eivätkä jaksa kuunnella pitkiä luentopätkiä, vaikka luento sisältäisi pieniä toiminnallisia pätkiä. Luento ei opetusmuotona oikein toiminut kyseiselle ryhmälle. Tässä tilanteessa kysyntä ja tarjonta eivät välttämättä kohdanneet. Oppilaat monesti odottavat, että musiikin tunnilla TEHDÄÄN jotain, mutta nyt oppilaiden rooli oli aika passiivinen. Mukana olisi voinut olla enemmänkin aktivoivia kysymyksiä, joita olisi ollut hyvä miettiä etukäteen! Kyllä/ei-kysymykset eivät yleensä toimi. Osaan selittää pitkään ja paljon ja ajattelin kokeilla tätä tyyliä nyt kun oli lukioryhmästä kyse, mutta ensi kerralla taidan satsata toiminnallisempiin työtapoihin ja ryhmän aktivoimiseen. Mielestäni oli kuitenkin perusteltua perehtyä kunnolla tähän uuteen aiheeseen.

Työrauhaongelmia ei varsinaisesti ollut, mutta yllätyin ryhmän yleisestä levottomuudesta. Mielestäni on kiusallista pyytää lukionikäisiä keskittymään ja seuraamaan opetusta, mutta yritän olla rohkeampi tämän asian suhteen ensi kerralla. Innostaminen on haasteellista. Tehtävissä olisi hyvä olla tarkat kirjalliset ohjeet, sillä tällä tunnilla monessa tehtävässä oli oppilailla liian vapaat kädet (esim. muottianalyysi - jäi kenties joillekin epäselväksi MITÄ oikein pitikään saada nuotista irti). Selkeiden ohjeiden puute saattoi vaikuttaa työrauhaan. Pohdimme tunnin jälkeen myös, millainen tulevan "jaksokokeen" tulisi olla. Sen olisi mitattava mitä olen jakson aikana opettanut, eikä olla sellainen, että joku onnistuu kokeessa tosi hyvin treenaamatta. Tässä asiassa onkin pohtimisen paikka.

Tuntisuunnitelma Lukio 1, 25.1.2017

Musiikin elementit, 2. tunti

10min	Mindmap-tehtävä pienryhmissä
Mitä jäi mieleen viime tunnilta?
Yhteinen purku
20min	Oma esitys (teos), jossa kaikki musiikin elementit
Edellisen tehtävän pienryhmät
Yhteinen purku
30min	Bändisoittoa ja laulua, Falling Slowly
20min	Harjoituksia ensi viikon koetta varten
Kuuntelutehtäviä (musiikillisia havaintoja)
Nuotinseurantatehtäviä (missä vaiheessa musiikki pysähtyy)
→ https://awwapp.com/
Tahtienlaskentatehtäviä (kerrotaan tahtilaji, lasketaan tahteja)
Yms.
10min	Matleenan antaman tehtävän purku

Tämän tunnin rakenne oli kuulemma todella hyvä ja liittyy olennaisesti edelliseen oppituntiin. Minulla onkin ollut opetuskokonaisuuden teema mielessä koko ajan tunteja suunnitellessani ja miten pystyisi parhaiten etenemään loogisesti ja varaamaan tarpeeksi aikaa myös uusien asioiden kertaamiselle. Sain tosin kuulla, että minun kannattaa pitää kiinni siitä, mitä olen suunnitellut. Tällä tunnilla esim. oppilas joutuu luokan eteen esittämään ryhmätyönsä jos opettaja on niin ohjeistanut. Esitys luokan edessä tuo myös lisäarvoa tehtävänannolle. (Tässä tapauksessa mindmap-tehtävä). Seuraavassa vaiheessa oppilaat työskentelivät motivoituneesti ja lopputuloksena oli todella hyviä esityksiä musiikin elementeistä! Esitysten “analysoimisessa” voisi käyttää oppilaitakin - mitä tästä esityksestä löydätte? Vaihtoehtoisesti esiintyjät kertovat itse, mitkä musiikin elementit esityksestä löytyvät? Tehtävänannossa voisi jopa olla vaatimus: pitää tietää mitä esittää ja mitkä elementit ovat esityksessä läsnä.

Soitto-osiossa tulisi olla selkeä ohjeistus, miten soittaa ukulelea ja kitaraa, esimerkiksi rytmityksen kohdalla. Vaiheiden pilkkominen pienemmiksi osiksi on hyväksi todettu keino. Olisin lisäksi voinut antaa enemmän palautetta soittamisesta. Käytännön tasolla nuotit olisi voinut katsoa parin kanssa (2-puolinen nuotti). Tunnin jälkeen pohdittiin myös sointulappu vs. nuottikirja -nuottien dilemmaa, mikä on selkeää ja mikä ei? Perustelen “vaikean nuotin” käyttämistä tässä tilanteessa sillä, että joskus on osattava saada olennaisen informaation irti vaikeastakin tekstuurista. Aina “helppo lappu” ei ole saatavilla.

Tunneilla kannattaa vaatia hiljaisuutta, “älä huuda vaikka osaat”! Seuraavalla tunnilla voisin yrittää osallista oppilaita enemmän ja paremmin, esimerkiksi olemalla äänessä enemmän. Jonkin sortin esitys on hyvä tavoite, vaikka lopputulos ei olisi edes kovin kummoinen. Yleisellä tasolla omien ennakko-odotusten tiedostaminen vs. realiteetit on tämän ryhmän haaste henkilökohtaisella tasolla. Olen huomannut kommentoineeni usein oppilaiden käytöstä “ei mun aikoihin lukiossa...” sen sijaan, että suhtautuisin asiaan “nykypäivänä lukiossa”. Asennemuutos on tehtävä.

Tuntisuunnitelma Lukio 1, 30.1.2017

Musiikin elementit, 3. tunti

- 20min **Harjoituksia koetta varten**
Kuuntelutehtäviä (musiikillisia havaintoja)
Nuotinseurantatehtäviä (missä vaiheessa musiikki pysähtyy)
→ <https://awwapp.com/>
Tahtienlaskentatehtäviä (kerrotaan tahtilaji, lasketaan tahteja)
Yms.
- 30min **Koe, tai jakson lopputesti**
Let It Go
Don't Know Why
Vivaldi
Soittimet
Itsenäistä työskentelyä
- 30min **Bändisoittoa ja laulua, Falling Slowly**
Stemmat?

Tämän tunnin jälkilöylyissä tuli esille, että minulla on teknologian käyttö hallussa. Vaikka tunnilla oli aika levotonta, oppilaat hiljentyivät, kun heille annettiin tekemistä. Sain hyvää palautetta hyvistä demotehtävistä, kuten yhteisestä tahtienlaskennasta. Tartuin kuulemma hyvin oppilaiden kommentteihin ja oppilaille jäi sellainen kuva, että on mahdollista selvittää tästä tehtävästä kokeessakin. Yhteinen Whiteboard-työskentely oli aika kaoottista. Pitäisikö antaa oppilaiden tehdä mitä huvittaa esim. 5min ajan? Omasta mielestä lukioikäisen pitäisi pystyä keskittymään tehtävään ilman “vapaita käsiä” uudella alustalla työskennellessä.

Kokeen ensimmäinen nuottiesimerkki oli synkkoopineen aika vaikea ja siinä olisi voinut antaa valmiit paikat rakennekirjaimille. Pohdittiin tunnin jälkeen paljon sitä, mikä on olennaista “maallikolle”, mikä on mielenkiintoista? Millaisia käytännön linkkejä musiikin teorian opettamisessa kannattaa hyödyntää? Emme päässeet mihinkään lopputulokseen, mutta nämä ovat tärkeitä kysymyksiä musiikinopettajalle. Koulu ei kuitenkaan kouluta muusikoita.